

MIECZERZ (2) *sb m*

N sg miecz(e)rz (2).

Sł stp brak, Sł stp nazw os: Mieczarz (?), Cn, Linde brak.

Rzemieśnik wyrabiający miecze; tu: zatrudniony przy ich ostrzeniu i polerowaniu; politor armorum Murm, Bart- Bydg; politor gladiatorum BartBydg (2) : Politor armorum, eyn harniſchfeger ader eyn íchwertfeger. Myeczcz Murm 181; BartBydg 118b.

Cf MIECZNIK, MIECZOWNIK

MM